

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1997-1998

4 juni 1998

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR WERKGELEGENHEID EN ECONOMISCHE AANGELEGENHEDEN

Interpellatie van de heer André Denys tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de recente regeringsbeslissing tot vereenvoudiging en harmonisering van de procedures voor bedrijfsinvesteringen

Met redenen omklede motie

Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden

Donderdag 4 juni 1998

VOORZITTER : De heer Robert Voorhamme

– *De interpellatie wordt gehouden om 14.28 uur.*

Interpellatie van de heer André Denys tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de recente regeringsbeslissing tot vereenvoudiging en harmonisering van de procedures voor bedrijfsinvesteringen

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Denys tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de recente regeringsbeslissing tot vereenvoudiging en harmonisering van de procedures voor bedrijfsinvesteringen.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, aangezien deze materie verschillende ministers aanbelangt, richt ik mijn interpellatie tot de minister-president. Het Bureau heeft terecht beslist dit onderwerp in deze commissie te behandelen. Bedrijfsinvesteringen hebben immers vooral met economie, investeringen en tewerkstelling te maken.

In haar persmededeling van 12 mei wekte de Vlaamse regering de indruk dat ze een grote stap had gezet in het dossier over de vereenvoudiging van de procedures voor bedrijfsinvesteringen. Ze deelde mee het licht op groen te hebben gezet voor de aanbevelingen van het consultantsbureau Andersen, en dat de secretaris-generaal van het departement Leefmilieu en Infrastructuur voor het zomerreces besluiten moest formuleren op basis van die aanbevelingen. Voor de niet-aandachtige observator van het Vlaams beleid lijkt dit inder-

daad een belangrijke stap in de goede richting. Degenen die het dossier op de voet volgen, vinden deze beslissing echter ontgoochelend.

Het dossier over de vereenvoudiging van de procedures voor bedrijfsinvesteringen is niet nieuw. Het probleem bestaat inderdaad al een hele tijd. Reeds in 1994 haalde de VLD dit punt aan in alle debatten over het regeringsbeleid. De heer Laverge en andere VLD'ers wezen er in de commissies voor Ruimtelijke Ordening en voor Leefmilieu op dat nieuwe investeringen vaak uitblijven door de moeilijkheidsgraad van de bestaande procedures. Uit de Handelingen blijkt trouwens dat de regering al in 1994 verschillende malen beloofde dit te verhelpen.

De codificatie van de regelgeving voor milieu en ruimtelijke ordening, de coördinatie van het vergunningenbeleid en de loketfunctie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap vertoonden grote lacunes, die ertoe leidden dat bepaalde bedrijfsinvesteringen moeilijk werden. Deze drie thema's kwamen veelvuldig aan bod tijdens de parlementaire werkzaamheden en tijdens het tewerkstellingsdebat op 29 april 1997. Mijnheer de voorzitter, u was trouwens een van de grote tenoren van dat debat.

De heer Van Mechelen, voorzitter van de commissie voor Leefmilieu, pleitte tijdens dat debat voor een 300-dagenoffensief, zowel in de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud als in de commissies voor Ruimtelijke Ordening en Economie en Tewerkstelling. Dat offensief moest alle tekortkomingen op die drie terreinen wegwerken.

Als reactie op het betoog van de heer Van Mechelen beloofde minister Kelchtermans tijdens datzelfde debat tegen eind 1997 de commissie een concreet dossier voor te leggen dat gebaseerd zou zijn op de resultaten van de commissie-Bocken en de commissie-Boes. Minister Van Rompuy ging op 29

Denys

april zelfs nog verder dan wij. Hij deelde mee dat de resultaten van een uitgebreide studie die hij bij de GOM had besteld, aantoonde dat de Vlarem-wetgeving en de zonevreemde bedrijven moesten worden aangepast.

Minister Kelchtermans, minister Van Rompuy en alle deelnemers aan het debat kennen de problemen en weten dat er destijds een oplossing werd beloofd. De datum van eind 1997 werd zelfs in het vooruitzicht gesteld. Mijnheer de minister-president, u begrijpt ongetwijfeld dat iedereen die het dossier op de voet volgt, het persbericht van de Vlaamse regering van 12 mei bijzonder laconiek, weinigzeggend en ontgoochelend vindt.

De Vlaamse regering deelt vanmiddag opnieuw mee dat er een consultantsbureau werd ingeschakeld, en dat die aanbevelingen aan de administratie worden bezorgd. We zijn ondertussen meer dan een jaar verder, maar we zijn nog niet verder gevorderd dan op de dag van het tewerkstellingsdebat.

De minister-president heeft me de korte versie van de aanbevelingen bezorgd. We leren daar niets nieuws uit. Al wat tijdens het debat naar voren werd gebracht en door de regeringsleden werd bevestigd, wordt herhaald en in de specifieke consultingstijl geformuleerd. Zoals u weet, zijn dat meestal mooi verpakte rapporten. Inhoudelijk voegen ze echter geen nieuw element toe aan wat er tot dusver over werd gezegd in dit parlement. Het probleem van de loketfunctie, de informatie over bodemsanering, de zonevreemde bedrijven, de coördinatie van de vergunningen : dit wordt allemaal herhaald, minder volledig dan in de GOM-rapporten en zeker minder volledig dan in het commissiewerk van de professoren Bocken en Boes. Met andere woorden, dit wijkt niet af van wat mijn VLD-collega's Van Mechelen en Lachaert nu al geruime tijd zeggen in respectievelijk de commissie voor Leefmilieu en de commissie voor Ruimtelijke Ordening. Ik wil u dan ook vragen hoeveel dit consultantsbureau heeft aangerekend om hetgeen reeds zoveel keer door anderen werd gezegd op een rijtje te zeggen. Is onze administratie dan zo onbekwaam en machteloos ? Heeft ze werkelijk eerst nog eens een herhaling van het Andersen-rapport nodig vooraleer aan het werk te kunnen gaan ?

Deze gang van zaken bewijst voor ons alvast het onvermogen van de Vlaamse regering om een correct maar stimulerend bedrijfsinvesteringsbeleid te

voeren. Niemand vraagt dat de bedrijven alles zouden mogen ; niemand vraagt dat de cowboys van het bedrijfsleven zouden mogen doen wat hen goeddunkt. Wel vragen we om het huidige beleid, dat door zijn inefficiënte procedures ontmoedigend werkt, om te buigen tot een aangepast en doeltreffend beleid.

Dames en heren, ik ben beschaamd. Vorige week had ik nog een gesprek met Vlamingen die investeren in de streek van Moeskroen. Het werd reeds een paar maal gezegd, maar omdat dit me zeer na aan het hart ligt, wil ik het herhalen. Als ik hoor op welke wijze die mensen daar via de loketfunctie door de gemeentelijke administratie worden ontvangen, dan vraag ik me af waarom wij dit in Vlaanderen niet kunnen.

U kent mijn pleidooi om Vlaanderen meer instrumenten te geven op het fiscale vlak en meer middelen om een eigen economisch beleid en tewerkstellingsbeleid te voeren. Wel, als ik zo iets zeg in dit gezelschap, dan lacht men me uit. Die mensen zeggen me dat we eerst moeten bewijzen, met de instrumenten waarover we zelf beschikken, een beter en offensiever beleid te kunnen voeren.

Ik krijg het steeds moeilijker om, geconfronteerd met dit dossier, daarop een correct antwoord te geven. Want, dames en heren, de zaken waarover we hier praten zijn essentieel voor een investeringsvriendelijk klimaat. Hier moet worden benadrukt dat dit volledig tot onze eigen bevoegdheid behoort. Wij zijn terzake van niemand afhankelijk. Het omgevingsbeleid, de regulering van ruimtelijke ordening en milieu, en de loketfunctie zijn allemaal actiepunten waarin het Vlaamse niveau een autonoom beleid kan voeren.

Met andere woorden, mijnheer de minister-president, voor dit falen kan u geen verontschuldigen inroepen, zelfs niet van budgettaire aard. Wat we hier opsommen, kost immers vrijwel niets. Het vereist slechts competentie, politieke moed en politieke eensgezindheid. Competentie moet er zijn om de bestaande dossiers in een beleid om te zetten ; politieke moed om bepaalde prioriteiten te leggen op het domein van ruimtelijke ordening en milieu ; politieke eensgezindheid om het evenwicht tussen economie en milieu op een meer actieve wijze te vertalen.

Ik heb de indruk dat deze drie zaken vandaag ontbreken in de schoot van de Vlaamse overheid en de Vlaamse administratie. Uw procedure, namelijk een consultantsbureau inschakelen voor het opstellen van aanbevelingen, is een doekje voor het bloe-

Denys

den. Men zoekt naar uitstel, terwijl men tegenover de buitenwereld toch de indruk wil wekken iets te doen aan dit probleem. In feite slaagt men er echter niet in dit om te zetten in een beleid. Ik heb de indruk dat men onvoldoende competent is om de kennis die men heeft te vertalen in besluiten of decreten. Men mist bovendien de politieke moed om, een jaar voor de verkiezingen, een beslissing te nemen inzake prioriteiten.

Het wordt steeds duidelijker dat er een grote verdeeldheid heerst tussen het kabinet-Baldewijns en de CVP-fractie. Die laatsten verstoppen dit trouwens nauwelijks. Men hoeft er de perscommentaren maar op na te slaan : de heer Decaluwé en anderen doen niets anders dan de lakse houding van het kabinet-Baldewijns terzake aanklagen.

Dames en heren, u begrijpt dat ik als oppositielid persoonlijk geen probleem heb met tweedracht tussen de meerderheidspartijen. Het is echter erg dat ondernemend Vlaanderen het grote slachtoffer wordt van deze politieke impasse tussen de meerderheidspartijen. In zijn September- en beleidsverklaring sprak de minister-president over het creëren van een meer ondernemende cultuur en over het voeren van een ondernemingsbeleid. We stellen echter vast dat hij er, in het geval van dossiers die nauwelijks enige budgettaire repercussie hebben en volledig tot zijn bevoegdheid behoren, na zoveel beloften en zoveel jaren niet in slaagt om tot daden over te gaan. Ondernemend Vlaanderen wordt het slachtoffer van uw beleid. Ondernemend Vlaanderen heeft lak aan nieuwe consultingrapporten, van wie deze ook afkomstig mogen zijn. De Vlaamse ondernemers willen beleidsdaden, die trouwens waren beloofd vóór eind december van vorig jaar. Op dit moment staan we echter nog geen stap verder.

Mijnheer de minister-president, u hoeft me niet te vertellen wat er nog in het rapport staat. Ik wil weten wat u op het terrein zult doen. Dát is belangrijk.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zal eerst alle aspecten van deze zaak op een rij zetten. Daarna zal ik besluiten met een verklaring over de 'staat van de deelstaat'. Mijnheer Denys, u verwacht geen woorden maar daden. Op het einde van mijn uiteenzetting zal ik u dan ook enkele feiten meedelen.

Natuurlijk onderkennen we dat er wel degelijk een probleem is. Dat was ook de strekking van de resolutie die terecht de aandacht heeft gevestigd op een probleem dat al dertig jaar bestaat. Ik herinner me nog zeer goed de oprichting van de zogenaamde commissie Conform. Deze commissie had als taak het tot stand brengen van een vereenvoudiging van procedures en rechtsregels. In die dertig jaar waren er trouwens ook heel wat liberale ministers van Middenstand, die ongetwijfeld goede voorname hadden maar toch nooit tastbare resultaten hebben bereikt, dit terzijde.

Ik kom weer tot de kern van deze interpellatie. We worden inderdaad voortdurend geconfronteerd met klachten van investerende ondernemingen over de moeilijke en vaak langdurige afwikkeling van de procedures inzake ruimtelijke ordening en leefmilieu. Mijnheer Denys, hopelijk hebben we het zoeken naar een evenwicht tussen economie en ecologie gemeen. De normstelling terzake zorgt momenteel zeker voor enige problemen.

Ik ben er echter van overtuigd dat het op langere termijn ook vanuit economisch oogpunt aangewezen is om ecologische normen vast te stellen. Dit zal ons namelijk een goede uitgangspositie bezorgen voor het moment dat een aantal ecologische normen overal moeten worden aanvaard. In feite zoeken we hier een oplossing voor een cyclisch probleem.

In sommige buurlanden is er nog steeds een houding van 'alles kan, niets moet'. Toch zal men ook daar binnen afzienbare tijd gedwongen worden om tot een duurzaamheidsbesef – een ecologisch normbesef – te komen. Met het oog op de toekomst heeft een verwaarlozing van de ecologie dus duidelijk contraproductieve gevolgen voor de economie.

Ik kan uiteraard niet ontkennen dat er een aantal mankementen zijn. We hebben ondertussen al verschillende stappen gezet om die mankementen weg te werken. U uit de kritiek dat de timing van die stappen niet altijd wordt gevolgd. Ik geef toe dat we er niet altijd in zijn geslaagd het tijdsschema strikt te volgen. Dat neemt echter niets weg van ons vaste voornemen om, zowel bij de beleidsvoerders als bij de ambtenaren, ten volle het besef te laten doordringen dat er wel degelijk problemen zijn.

Ik heb daarnet verwezen naar de oprichting van de commissie Conform. De departementale structuur van de federale regering heeft misschien ook wel voordelen, maar wij hebben met volle overtuiging

Van den Brande

gekozen voor een matrixstructuur in de administratie. We proberen dus om geïntegreerd een aantal processen tot stand te brengen. Mijnheer Denys, een waardeonderzoek bij de bevolking heeft vorige week nog aangetoond dat het vertrouwen in de Vlaamse administratie vrij behoorlijk is. Ook is er onlangs – na een wereldwijd onderzoek dat de performantie van de administraties in verschillende landen onderzocht – een internationale rangorde opgesteld. In die lijst staat Vlaanderen op de negende plaats.

Mijnheer Denys, het is heel gemakkelijk om te zeggen dat alles fout loopt. Dat wordt dan een zelfvullende voorspelling. Aan zelfvullende voorspellingen zijn echter altijd risico's verbonden. We zijn er ons ten volle van bewust dat een aantal zaken moeten worden verbeterd. Ik geef toe dat we de afgelopen jaren bij de opbouw van het dossier nogal flardisch zijn te werk gegaan. Minister Van Rompuy – gedegen als hij is – heeft gezegd dat hij alle elementen wil samenbrengen om er zich een goed beeld van te kunnen vormen. Daarom hebben we de GOM's bevestigd en typedossiers geanalyseerd. Omdat ook vroegere ministers bevoegd voor Middenstand in de federale of in de Vlaamse regering en behorende tot uw partij, geen resultaten hebben geboekt, vonden we dat dit maar eens grondig moest worden onderzocht.

Mijnheer Denys, we delen dezelfde zorg. Voor een goede besluitvorming is het echter beter die zes maanden er bij te nemen. De minister van Economische Zaken heeft Andersen aangesteld na het intern onderzoek van een aantal typedossiers. Die aanstelling diende niet als alibi of schaamlap, maar ter bevestiging van de resultaten. Misschien meent u dat we dit zelf hadden kunnen uitzoeken en we zijn allemaal open van geest, maar na het engagement van de regering om een audit uit te voeren bij de Vlaamse openbare instellingen, is het goed dat de resultaten nog eens worden bevestigd door een externe autoriteit.

De onderzoekers stelden vast dat in 1997 3.189 aanvragen voor een bouwvergunning van bedrijven werden behandeld. Hiervan werden 2.768 of 90 procent in eerste aanleg goedgekeurd. Tegen de meeste van de 421 ongunstige uitspraken werd beroep aangetekend bij de bestendige deputatie. Voor een honderdtal gevallen werd een tweede maal beroep aangetekend bij de minister van Ruimtelijke Ordening ; dat is ongeveer 3 procent van alle vergunningsaanvragen. Ik geef deze cijfers

om een onderscheid te maken tussen werkelijkheid en verbeelding.

De procedureknelpunten werden geïnventariseerd volgens de vier scenario's waarmee we in het bedrijfsleven worden geconfronteerd : de vestiging of uitbreiding op uitgeruste bedrijfszones, de uitbreiding of het behoud van een bedrijf in een woonzone, een zonevreemde uitbreiding, en het aanleggen van een nieuw bedrijventerrein met bestemmingswijziging.

Op basis van een bedrijfsmatige benadering van de problematiek werd vertrokken van de volgende basisprincipes voor de verbetering van de behandeling van de dossiers. De beleids- en opportuïteitsdiscussie moet worden gevoerd voor de concrete behandeling van het dossier. We moeten streven naar een eenvormige en doordachte aanvraag. Het verloop van het dossier moet worden geoptimaliseerd door de verschillende procedures parallel en geïntegreerd te laten verlopen, en door het scheppen van een mogelijkheid om het dossier tijdens de procedure te verdedigen. De ondernemer moet worden begeleid met het oog op de haalbaarheid van het project, en hij moet juiste informatie krijgen over de stand van zaken van zijn dossier. Veeleer dan in reglementen en decreten, ligt dit vervat in de benadering van de bestaande wetgeving, met haar onvolkomenheden. De behandeling van het dossier moet ook worden geoptimaliseerd in kwaliteit en timing.

Er werden twintig aanbevelingen opgesteld ; ik zal ze hier niet alle twintig bespreken. Iedereen heeft daar een eigen kijk op, maar de cijfers tonen aan dat er nog veel mogelijk is. Gekoppeld aan het onderzoek van de GOM's en de dossiers, kunnen er enkele lijnen uit worden gedistilleerd.

Totaal nieuw maar misschien wel evident, is het voorstel dat er vooraf overleg plaatsvindt tussen de ondernemer of initiatiefnemer, de gemeente en de Vlaamse administratie, alvorens de procedures inzake ruimtelijke ordening en leefmilieu te starten. Zo kan worden vermeden dat tijdens of op het einde van de procedure, dossiers worden afgewezen op basis van elementen die vooraf konden worden aangewezen. Daarbij kunnen ook afspraken worden gemaakt over de inhoud en de termijnen. Het lijkt wel het ei van Columbus.

We hebben vastgesteld dat sommige dossiers fase een tot drie doorlopen, waarna plots een probleem uit de lucht komt vallen. Het is zoals in het ganzenspel : men moet terug naar af of ten minste een aantal stappen terugzetten. Het is buitengewoon

Van den Brande

belangrijk om bij het begin van de procedure alle betrokkenen bij elkaar te brengen voor een vooroverleg.

Een aantal belangrijke ondernemers die zich hier hebben gevestigd, hebben voorgesteld om de ondernemer toe te laten een vestiging neer te zetten en voor de opening met een checklist vast te stellen of aan alle voorwaarden van ruimtelijke ordening, leefmilieu, enzovoort, is voldaan. Dat zou natuurlijk mooi zijn. Zo zou het initiatief zich ongehinderd kunnen ontwikkelen en zou de verantwoordelijkheid volledig bij de ondernemer liggen. Hij moet zodanig handelen dat na de investering alles in orde blijkt te zijn. Als dat niet zo is, is dat voor hem een economische ramp. Deze mogelijkheid kan men naar mijn gevoel theoretisch overwegen, maar in de praktijk zou dit andere moeilijkheden opleveren. Daarom is de idee gegroeid om het vooroverleg bij het begin van de procedure te houden en in een begeleidingsprocedure met iedereen rond de tafel te gaan zitten. Dit moet niet gebeuren vanuit het oogpunt van wat er zeker niet kan, maar men moet nagaan wat er administratief wel kan binnen een referentiekader en binnen de normen die we willen respecteren.

Ten tweede is er het ontwikkelen van één loketfunctie, waarbij het contact tussen de initiatiefnemer-aanvrager en de administratie op eenzelfde plaats wordt samengebracht, zowel voor informatie als voor aanvraag van documenten, dossierbeheer en trajectbegeleiding in het afhandelen van een dossier. Het enig loket wordt waarschijnlijk al veertig jaar lang besproken, tien jaar langer dan de commissie Conform beoogde.

We hebben tot op heden altijd letterlijk gedacht aan een enig loket. Centralistisch als we zijn wilden we één kantoor, liefst in Brussel. Dit is een totaal achterhaald idee. Vandaar de afspraak tot een virtueel loket, dat echter ook werkelijk is. Hierdoor wordt een loket gecreëerd dat geldt als enig aanspreekpunt, en waar de opvolging van een dossier onmiddellijk via een input van alle betrokken ambtenaren gebeurt en de termijnen moeten worden gerespecteerd. On line kan men aan de hand van een code niet alleen zijn dossier opvolgen, maar bovendien de verantwoordelijkheidsstelling van de betrokken ambtenaar aflezen ten aanzien van termijnen. Zo kan ook op andere bestuursniveaus automatisch in verlenging van termijnen worden voorzien.

Dit heeft het enorme voordeel dat men van achter zijn PC perfect dit ene loket kan besturen en zich erop kan aansluiten, zodat de idee om het fysieke loket te organiseren, helemaal is achterhaald. Ik vind het trouwens ook geen oplossing vanuit verschillende andere oogpunten. Men kan een minimale oplossing geven door dat ene loket. We krijgen trouwens onmiddellijk de discussie met de GOM's. Die zeggen dat men dit project per provincie moet aanpakken, en daar zijn ook goede redenen voor. Men zegt ook dat men de zaak in het streekplatform moet organiseren, of op de STC-omschrijvingen, of op het vlak van de gemeenten. Maar dan krijgt men opnieuw 308 loketten. Nu ligt een totaal nieuw idee voor, dat veel verder reikt en naar we hopen tot een oplossing zal leiden.

Een derde voorbeeld is het ontwikkelen van een duidelijke visie en mentaliteit bij de administratie om snel en binnen vooropgestelde normen te vergunnen. Er is een praktijk ontwikkeld dat men bij het behandelen van dossiers, op voorhand zegt dat men een verlenging van de termijn wil. Ik heb daar begrip voor, maar we moeten dit systeem stoppen. Het is een van de vertragingselementen die aan de basis liggen van eventueel ongerief.

We hebben de twintig aanbevelingen niet klakkeloos overgenomen, maar op het moment dat we de toelichting kregen van de consultant die is gebonden aan de onderzoeken van de minister van Economie, onmiddellijk opdracht gegeven aan de secretaris-generaal van het departement Leefmilieu en Infrastructuur om op basis van het eerste en het tweede onderzoek een aantal administratieve voorstellen te doen. Ik sprak daarstraks over de matrix en het bepaald groeperen van departementen. We hebben hier de mogelijkheid om de verschillende componenten te laten samenkomen. Elk moment kunnen deze voorstellen binnenkomen en we hebben ze gevraagd tegen begin juni.

Er zijn tal van aanbevelingen, vragen en aanpassingen bij de administratieve behandeling van een dossier. Er zullen een aantal denkkaders worden weerhouden. Ik heb u daarstraks al enkele elementen aangegeven, maar aanpassingen aan het wettelijk kader zullen uiteraard gebeuren via de regering en het Vlaams Parlement.

Mijnheer Denys, een van de andere conclusies uit de analyse is dat waar nodig aanpassingen zullen gebeuren aan de bestaande decretale bepalingen. Dit past ook in het kader van het voorontwerp van decreet Ruimtelijke Ordening, het zogenaamde maxidecreet, dat wordt voorbereid rond aangelegenheden die nu in het minidecreet staan. De

Van den Brande

oriëntatie is dat we, zoals ik had aangekondigd, voor het reces een aantal maatregelen nemen en decretale voorstellen formuleren. We zijn perfect op tijd. Het is de enige timing die ik in de afgelopen maanden altijd naar voren heb geschoven. Ik begrijp dat u eerst wilt zien dat er iets gebeurt en dat verdere explicatie enkel in maatregelen kan liggen.

Mijnheer Denys, ik denk dat u ongewild de waarheid sterk geweld aandoet. Ik sluit niet uit dat het voorbeeld dat u gegeven hebt, namelijk Moeskroen, aan de realiteit beantwoordt. De algemene werkelijkheid laat evenwel een ander beeld zien. Ik heb net het rapport gekregen van de dienst Investeren in Vlaanderen. Daarin wordt nogmaals aangetoond dat het aantal buitenlandse investeringen in Vlaanderen spectaculair toeneemt, ondanks de haast feeëriekere ontvangst die andere, niet in Vlaanderen gelegen gemeenten aan potentiële investeerders bieden. Ik heb deze morgen nog een potentiële investeerder uit Japan op mijn kabinet ontvangen en uit deze ontmoeting blijkt dat die mensen enkel in 'facts and figures' geïnteresseerd zijn, niet in bijkomstige franjes. Wat voor hen belangrijk is, is het investeringsklimaat, de beschikbare materiële en informatie-infrastructuur, de kwalificaties, de motivatie, de inzet, de flexibiliteit en de meertaligheid van de werknemers. Dat alles is doorslaggevend om al dan niet tot investering over te gaan.

De laatste cijfers tonen aan dat de werkloosheid constant en spectaculair daalt. Dit zou nooit het geval zijn geweest indien zowel de binnen- als de buitenlandse investeerders geen vertrouwen hadden in Vlaanderen. Dat is nochtans wat u durft te beweren.

Op één punt geef ik u wel gelijk, namelijk dat wat kan worden verbeterd, daadwerkelijk moet worden verbeterd. De enige timing die ik heb vooropgesteld, is dat voor de zaken die moeten worden verbeterd, daadwerkelijk nog vóór het reces maatregelen zullen worden genomen. Dit zal ons gewest op economisch vlak nog attractiever maken.

De voorzitter : Mijnheer de minister-president, u hebt deze namiddag uw legendarische reputatie opnieuw alle eer aangedaan. Ik dank u dan ook voor het niet-flardische antwoord – deze namiddag is onze Vlaamse woordenschat een nieuw woord rijker geworden – dat u aan de heer Denys hebt gegeven.

Een dergelijk antwoord verdient natuurlijk een repliek.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de minister-president, u hebt het daarnet gehad over de timing die u met de Vlaamse regering hebt vooropgesteld. In de Handelingen heb ik daar evenwel niets over teruggevonden. Wel heb ik twee uitspraken teruggevonden van twee van uw regeringsleden. Die uitspraken gebeurden niet in het kader van een of ander commissiedebat, maar wel in het kader van het fameuze themadebat over tewerkstelling. Zowel minister Kelchtermans als minister Van Rompuy hebben uitdrukkelijk beloofd om dit dossier eind december klaar te hebben. Als twee regeringsleden met een grote verantwoordelijkheid voor wat hier op tafel ligt, dit zeggen, dan zult u begrijpen dat wij dit beschouwen als een regeringsstandpunt.

Minister-president Luc Van den Brande : Het zijn uitspraken in een vlaag van onbesuisdheid van twee jonge kerels.

De heer André Denys : Ik kan uw imitatie van de heer De Croo appreciëren, maar ik tolereer geen normvervaging wanneer ministers op een ernstige manier het parlement voorlichten. Ik kan zoiets niet dulden, zelfs niet indien dit met een humoristisch noot gebeurt.

Minister-president Luc Van den Brande : Mijnheer Denys, ik weet over welke verklaringen u het hebt. Beide ministers hadden te goeder trouw gehoopt daarover tegen eind december een besluitvorming te hebben. Dat hebben ze ook rond de regeringstafel gezegd en op dat punt spreek ik u dus niet tegen.

Door bepaalde omstandigheden hebben we dit echter niet kunnen waarmaken. Voor alle duidelijkheid moet ik hier dus wel uitdrukkelijk zeggen dat zij er in gemoede van overtuigd waren dat het wat sneller had gekund.

De heer André Denys : Ik noteer dus met andere woorden dat de Vlaamse regering – weliswaar te goeder trouw – reeds een jaar vertraging heeft opgelopen ten overstaan van de perspectieven die terzake in dit investeringsdossier zijn gesteld.

U zegt dat ik de situatie te slecht voorstel en dat het investeringsklimaat zo erg niet kan zijn. In uw inleiding hebt u nochtans gezegd dat het om een oud probleem gaat, dat al dertig jaar bestaat en waarin wij, de liberalen, ook verantwoordelijkheid

Denys

dragen. Maar antwoord nu eens eerlijk : hoe lang is het geleden dat de liberalen nog in de regering zaten ? Tien jaar. Om de waarheid geen geweld aan te doen, zeg ik u dat de commissie Conform door een liberaal minister werd opgericht. De commissie heeft volgens mij niet voldoende gedaan. Er werd inderdaad geen inventaris opgesteld, en evenmin werden de mankementen weggewerkt, maar elk nieuw besluit met enig effect op de investeringen of op de administratieve beslissingen van het bedrijfsleven werd getoetst aan het advies van de commissie Conform. Het eerste wat gebeurde toen de liberalen niet langer deel uitmaakten van de regering, was het afschaffen van deze commissie. Mijnheer de minister-president, dit is de waarheid, en dit toont aan dat de liberalen steeds oog hadden voor dit probleem.

Mijnheer de minister-president, het Vlaams Parlement beschikt reeds geruime tijd over de instrumenten en middelen om dit probleem op te lossen. U beweert dat u tevreden bent omdat u de opdracht aan Andersen Consulting hebt gegeven. U wou ook niet alles opsommen, maar wel drie zaken, waaronder een nieuwigheid : een vooroverleg tussen degene die het dossier indient en de administratie. Mijnheer de minister-president, dit gebeurt vandaag inderdaad niet, maar een vooroverleg kunt u toch geen nieuwigheid noemen : het is een evidentie ! Als iemand naar mijn zitdagen komt omdat hij wil bouwen of uitbreiden, dan zeg ik dat er rekening moet worden gehouden met de deontologische code. Die persoon kan niet bij mij terecht met zijn probleem en daarom verwijs ik hem naar Stedenbouw.

Onlangs wou een kleine zelfstandige uit mijn gemeente zijn garage verbouwen – niet uitbreiden, maar verbouwen. Het was iemand die in loondienst werkte, maar na zijn uren een garage openhield als bijberoep. Hij wou de verbouwing graag tijdens de vakantie doen en ging daarom op 2 april met zijn dossier naar de dienst Stedenbouw van Oost-Vlaanderen. Hij kreeg er te horen dat men geen tijd had, dat de achterstand er zo groot is dat hij minstens zes maanden zal moeten wachten op een verbouwingsdossier.

Ik geef u dit voorbeeld omdat ik vooroverleg evident vind. Vandaag lopen echter zelfs de kleinste dossiers, die niets met de grote investeringen te maken hebben, achterstand op vanwege het slecht functioneren van het beleid of van de administratie. U zegt dat de mensen daar rekening mee moe-

ten houden, maar ik zeg u dat dit mensen ontmoedigt bij het nemen van initiatief.

Mijnheer de voorzitter, ik richt me tot u als voorzitter van de commissie, omdat ik democratische bezwaren heb tegen wat de minister-president heeft gezegd over het uitvoeren van dit beleidspunt. In de persmededeling van de Vlaamse regering lees ik dat de aanbevelingen van het rapport zullen worden uitgevoerd. Ik heb dit rapport aangevraagd, maar ik heb enkel een verkorte versie gekregen van de minister-president. Het document werd nochtans betaald met middelen van de Vlaamse overheid. In tegenstelling tot wat in het persbericht stond, verklaarde de minister-president vandaag dat niet alle aanbevelingen werden overgemaakt aan de administratie om omgezet te worden in beleidsdaden. Er werd een selectie gemaakt.

Mijnheer de voorzitter, over deze zaken die reeds werden besproken in het parlement en die rechtstreeks met het beleid te maken hebben, krijgen we te horen dat de Vlaamse regering een selectie heeft gemaakt. We weten niet wat de aanbevelingen zijn. Ik heb wel een vermoeden, maar geen zekerheid. De commissieleden moeten over het rapport kunnen beschikken en moeten weten welke aanbevelingen werden geselecteerd.

Dit dossier is zo belangrijk dat de commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden toch minstens gebruik moet kunnen maken van haar controlerecht om het dossier stapsgewijs te volgen. Ik verwijs naar de woorden van de heer Van Mechelen, die voorstelde dat de commissies voor Economie, voor Leefmilieu en voor Ruimtelijke Ordening een 300-dagenoffensief zouden voeren met opvolging en snel werken. Het Vlaams Parlement zou daarmee bewijzen dat we niet enkel kunnen praten, maar woorden ook effectief in daden kunnen omzetten. De meeste zaken kunnen met besluiten worden geregeld, maar voor een aantal ervan is decretaal werk noodzakelijk. Mijnheer de voorzitter, het lijkt me wenselijk dat de commissie het rapport van de regering eist en uitleg vraagt over de opdracht die werd gegeven aan de Vlaamse administratie.

Mijnheer de voorzitter, de minister-president zei tot slot dat het goed gaat met Vlaanderen. Mijnheer de minister-president, het gaat inderdaad niet slecht met Vlaanderen, het gaat beter met Vlaanderen dan met Wallonië, maar minder goed dan met Nederland. Ik durf steeds meer zeggen dat het niet slecht gaat in Vlaanderen, ondanks het beleid van de Vlaamse regering. (*Gelach*)

Denys

Ik zal u zeggen waarom : de voornaamste fiscale instrumenten voor het voeren van een tewerkstellingsbeleid en een economisch beleid zijn nog steeds federaal. We hebben de bevoegdheid over het omgevingsbeleid, de ruimtelijke ordening, de loketfunctie, de administratieve rompslomp, de coördinatie van milieu- en stedenbouwvergunningen, investeringen en infrastructuur. Op die vlakken scoren we echter slecht. We doen het op bepaalde vlakken zelfs minder goed dan in Wallonië. Als we in Vlaanderen beter scoren, dan heeft dat op de eerste plaats te maken met de arbeidskracht van de Vlaamse werknemer, die de hoogste productiviteit per uur ter wereld heeft. Verder behoren onze bedrijfsleiders op vlak van productieve efficiëntie tot de besten van Europa. Daardoor scoren we goed en halen we een goed exportcijfer. Vlaanderen doet het dus goed ondanks het beleid.

De heer Laverge zegt altijd dat als Vlaanderen pas een echte regio zou zijn als het een goed omgevingsbeleid zou hebben. Dan stonden we aan de top van de Europese regio's en niet net boven het gemiddelde. Dit dossier is daar een typisch voorbeeld van.

Mijnheer de minister-president, uw antwoord voldoet me geenszins. Het wantrouwen dat we hebben tegenover de voltooiing van dit dossier, blijft even groot. We zullen dan ook een met redenen omklede motie indienen, waarin geen spectaculaire zaken staan. We willen enkel dat de minister-president zijn woord houdt en een volledig dossier klaar heeft tegen 11 juli. Zo kan hij in zijn elfjultoespraak een concreet en efficiënt plan aankondigen om het dossier van de bedrijfsinvesteringen uit te voeren.

De voorzitter : De heer Lisabeth heeft het woord.

De heer Carlos Lisabeth : De minister-president heeft in zijn inleiding terecht gezegd dat ecologische normen belangrijk zijn in het beleid. We moeten die aanhouden, omdat we zo een voorsprong kunnen nemen op andere landen die op dat vlak lakser zijn.

Staan in uw aanbevelingen en aangekondigde decretale aanpassingen wijzigingen van de ecologische normen ? Als dat zo is, dan vind ik dat een verkeerd signaal. We mogen niet tot versoepeling van de normen overgaan, omdat zo het concurrentievoordeel teniet wordt gedaan.

De voorzitter : De heer Cannaearts heeft het woord.

De heer Leo Cannaearts : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik deel de bekommernis van de heer Denys voor een deel. We moeten nog beter presteren. Dat heeft de minister-president trouwens ook gezegd. Ik vind het wel nogal verregaand dat de heer Denys daaruit afleidt dat Vlaanderen een braakliggend land is, waar niets gebeurt.

De heer André Denys : Ik heb gezegd dat we niet presteren zoals het moet. Heb ik gezegd dat we braakliggend land zijn ?

De heer Leo Cannaearts : U hebt gezegd dat het goed gaat ondanks het beleid.

De heer André Denys : Dat heb ik inderdaad gezegd, dat andere niet. U moet beter luisteren.

De heer Leo Cannaearts : U was er vanmorgen niet toen minister Van Rompuy heeft gezegd dat in Vlaanderen voor meer dan 60 miljard frank buitenlandse investeringen zijn gebeurd, en dat in de periode waarin de heer Daems zegt dat geen enkele buitenlandse ondernemer naar Vlaanderen durft komen met zijn vrouw, laat staan met zijn vriendin. Die uitspraak moet genuanceerd worden.

De minister-president zegt dat Vlaanderen een van de meest performante regio's is voor investeerders. Ik wil dat dan weer nuanceren. Dat is inderdaad zo voor grote investeerders. Vorig jaar hebben we Nike bezocht. De manager bevestigde dat hij hier goed is ontvangen, maar zijn kleine onderaannemers beklagden zich over de manke gang van zaken. In Heist-op-den-Berg komt een groot Duits bedrijf, waarin 400 mensen aan de slag kunnen. Het heeft binnen de acht dagen een stedenbouwkundig attest gekregen. In de provincie Antwerpen moet men zeven maanden wachten op zo een attest. Die zaken kunnen beter en daar wil ik aandacht voor vragen.

Ik wil de heer Denys eraan herinneren dat het VIZO onder andere zorgt voor de administratieve vereenvoudiging van procedures. Er was onlangs een seminarie voor gemeentelijke ambtenaren over hun rol in de lokale economie. Er werd gezocht naar een ideale stedelijke of gemeentelijke dienst om investeringsdossiers te bespreken en te behandelen. Er wordt gedacht aan één enkel gemeentelijk loket. Er hadden gerust nog meer steden en gemeenten mogen deelnemen aan dat seminarie. Op het seminarie waren er 18 Vlaamse ste-

den en gemeenten aanwezig ; een of twee ambtenaren waren werkelijk bezorgd.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Ik heb uitdrukkelijk gezegd, mijnheer Lisabeth, dat normvervaging ecologisch absoluut onverantwoord is. Zo eenvoudig is dat. Het RSV is het referentiekader waarin we, ondernemers en overheid, ons moeten bewegen. We willen initiatieven nemen die zonder normvervaging kunnen leiden tot een grotere efficiëntie.

Ik heb u de synthese bezorgd die u gevraagd hebt, mijnheer Denys. Het is me uiteraard niet toegestaan om privé-aangelegenheden mee te delen, maar ik wil bekijken hoe ver ik kan gaan.

Het is ons werk een keuze te maken en die voor te leggen aan het parlement. Dat laatste is vanzelfsprekend. De regering heeft een studie laten uitvoeren, maar we hebben de adviezen van het auditbureau niet klakkeloos overgenomen. We hebben alleen beslissingen ten goede getroffen.

De heer Cannaerts had het over 'de groten en de kleinen'. Dat is slechts een deel van het verhaal. Ik vermoed dat u niet rouwig bent om de snellere behandeling van een aantal dossiers. Ik kan u talloze kleine dossiers noemen die in een mum van tijd werden afgehandeld, maar ik ben me ervan bewust dat er nog knelpunten zijn. We zullen daar vóór het reces een oplossing voor zoeken.

Ik dank trouwens de heer Denys voor zijn inbreng in mijn elfjultoespraak.

De heer André Denys : Ik ben het volmondig eens met het tweede gedeelte van het relaas van de heer Cannaerts. Kleine en grote bedrijven worden verschillend behandeld. Het VIZO heeft inderdaad concrete voorstellen om gedecentraliseerd te werken, maar dit slijpelt onvoldoende door naar de steden en gemeenten. De Vlaamse regering voert desbetreffend geen beleid.

De minister-president wil de decretale wijzigingen aan het parlement voorleggen. Op die manier komen we tot een versnipperd controlerecht. Deze zaak vraagt zowel om ontwerpen als voorstellen van decreet. Als we dit niet gefragmenteerd willen benaderen, moeten de commissieleden alle stappen kunnen volgen. We moeten weten wat de Vlaamse regering heeft overgenomen van de aanbevelingen die daarna zijn doorgestuurd naar de administratie.

Dat is logisch : wat heeft men wel en niet geselecteerd. Het geheel dat nadien zal worden beoordeeld door de Vlaamse regering, moet als één pakket worden voorgelegd aan de commissie zodat deze zich kan uitspreken.

Ik kan daar later nog over interpellieren, maar het is beter nu afspraken te maken. We moeten ons niet enkel uitspreken over de decretale zaken waarvoor het parlement bevoegd is. We moeten ook over het geheel van deze problematiek onze mening kunnen geven en ons controlerecht uitoefenen. De aanbevelingen moeten dan ook als een geheel aan de administratie worden overgemaakt.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Het is onze taak om aan de administratie een aantal opdrachten te geven. Aan de hand van de externe consulting en de vorige analyses zullen we een aantal voorstellen doen. We wachten hiervoor op de antwoorden van de administratie. Men zal uiteraard een algemene tabel opstellen.

U merkt terecht op dat het parlement een controlerecht heeft op het uiteindelijk genomen besluit. We zouden echter tekortschieten indien we onze opdracht niet uitvoeren. Het decretale werk is een taak van het parlement. Er kan echter geen besluitvormingsprocedure zijn voor besluiten waarvoor geen decretale wijziging is : dit behoort tot de opdracht van de regering.

De heer André Denys : Ik ben het met u eens, indien u me belooft dat de algemene tabel aan de commissie zal worden overgemaakt.

De voorzitter : Mijnheer Denys, we hebben een uitgebreide werkgelegenheidsresolutie opgesteld waarbij een groot gedeelte aan die materie is gewijd. We zijn het dan ook aan onszelf verplicht een stand van zaken op te maken. We zullen dit doen nadat we de documenten van de minister-president hebben gekregen.

Met redenen omklede motie

De voorzitter : Door de heer Denys werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie ingediend. Ze zal worden gedrukt en rondgedeeld.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende vergadering moeten uitspreken.

Voorzitter

Het incident is gesloten.

[...]

– *De vergadering wordt gesloten om 16.14 uur.*
